

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului
L 531, 26 IX 2023

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor*, inițiată de domnul deputat Gheorghe Nacov aparținând Minorităților Naționale împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, Minoritați Naționale (Bp. 451/2023, L 531/2023).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit *Expunerii de motive*, intervențiile legislative urmăresc „*simplificarea procedurilor administrative și reducerea birocrației, sporirea protecției ordinii publice, siguranței naționale, vieții și integrității corporale a persoanelor*”.

II. Observații

1. În ceea ce privește Art. unic pct. 1 din inițiativa legislativă, referitor la propunerea de modificare a definiției pașaportului european pentru arme de foc, considerăm că introducerea sintagmei „*precum și pe*

teritoriul statelor terțe" în cuprinsul definiției, vine în contradictoriu cu termenul ce se dorește a fi definit, care limitează aria de aplicabilitate la nivelui Uniunii Europene.

Astfel, se poate aduce atingere cadrului normativ instituit prin *Directiva (UE) 2021/555¹* care stabilește la art. 17 faptul că permisul european pentru arme de foc este recunoscut doar între statele membre, nefiind stabilit același regim juridic pentru statele terțe.

De altfel, potrivit art. 47 și urm. din *Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, regimul călătoriilor în state terțe cu armele letale și munițiile deținute de către cetățenii români este reglementat în mod distinct față de regimul juridic aplicabil călătoriilor în statele membre ale Uniunii Europene prevăzut în cuprinsul Cap. VI din lege.

De asemenea, prin acordarea dreptului titularului unui pașaport european pentru arme de foc de a circula cu armele înscrise în acesta și pe teritoriul statelor terțe, ar conduce la diminuarea controlului autorităților competente asupra circulației armelor aflate în circuitul civil.

Actuala formă a definiției pașaportului european pentru arme de foc, precum și întregul cadru normativ în domeniul, conferă titularului documentului în discuție dreptul de a circula liber pe teritoriile statelor membre cu armele și munițiile înscrise în pașaport pentru a participa la vânători, concursuri de tir sportiv sau alte activități legale, fără a mai fi necesară notificarea unității de poliție competente teritorial, întrucât la nivelul Uniunii Europene există suficiente instrumente juridice pentru asigurarea unui control eficient asupra legalității circulației armelor și a munițiilor.

Acordarea posibilității de a se putea deplasa cu armele și munițiile înscrise într-un pașaport european pentru arme de foc eliberat de autoritățile române, pe teritoriul oricărui alt stat terț, fără un control real din partea organelor de poliție, ar da posibilitatea deținătorilor pașaportului european pentru arme de foc de a-și transporta armele și munițiile inclusiv în zone de conflict armat.

Astfel, această propunere ar crea, pe lângă riscul pierderii controlului asupra armelor aflate în circuitul civil, și vulnerabilitatea de a expune România pe plan extern, în situația în care armele înregistrate pe teritoriul nostru ar putea ajunge în posesia unor teroriști sau a unor insurgenți din

¹ a Parlamentului European și a Consiliului din 24 martie 2021 privind controlul achiziționării și deținerii de arme.

țările în care deținătorii legali s-ar deplasa, spre exemplu, la acțiuni de vânătoare.

În același context, există riscul ca, în deplasările efectuate în statele terțe, persoanele autorizate să nu mai revină cu armele de foc, fără a mai exista posibilitatea identificării/recuperării acestora, prin prisma lipsei canalelor de comunicare și, respectiv, a instrumentelor de cooperare cu statele terțe.

Totodată, precizăm că, prin actuala formă a *Legii nr. 295/2004*, deținătorii armelor letale care doresc să participe la diferite activități autorizate pe teritoriul statelor terțe au posibilitatea de a solicita eliberarea unei autorizații de scoatere temporară de pe teritoriul României a armelor deținute, sens în care organele de poliție iau cunoștință de data și punctul de frontieră prin care titularul urmează să iasă din țară, precum și de armele și cantitatea de muniție care urmează să fie scoase de pe teritoriul României.

Astfel, organele competente din România pot analiza fiecare părăsire a teritoriului național de către deținătorii armelor letale care doresc să se deplaseze într-un stat terț.

De asemenea, argumentele învederate se aplică și pentru propunerea de introducere a alin. (5) în cuprinsul art. 47 din *Legea nr. 295/2004*.

2. Referitor la Art. unic pct. 2 din inițiativa legislativă, ce privește introducerea unei noi excepții la alin. (3) al art. 5 din *Legea nr. 295/2004*, referitoare la persoanele abilitate să utilizeze sisteme de ochire care funcționează pe principiul laser, sisteme de ochire pe timp de noapte sau dispozitive destinate sau adaptate diminuării zgomotului cauzat prin arderea unei încărcături, precizăm că sintagma „*în condițiile prevăzute de art. 39 alin. (1) lit. ad) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau de art. 12 alin. (2) din Legea nr. 122/2023 privind exploatațiile de creștere a porcinelor și combaterea pestei porcine africane în România*”, ar crea o reglementare ambiguă, cu impact asupra beneficiarilor direcți, întrucât *Legea nr. 295/2004*, face referire la sisteme, iar *Legea nr. 407/2006*², folosește termenul de dispozitive.

În context, se subînțelege că un dispozitiv este manipulat separat de armă, pe când un sistem este atașat de aceasta.

² *Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic, cu modificările și completările ulterioare.*

Or, în *Legea nr. 407/2006*, la art. 39 alin. (1) lit. ad), se stabilește deja această excepție și condițiile în care pot fi folosite anumite dispozitive și anume cele de iluminare a țintelor pentru vânarea speciilor de mistreț, șacal și vulpe, cu derogare de la autoritatea publică centrală care răspunde de mediu.

De asemenea, în *Legea nr. 122/2023³*, la art. 12 alin. (2), este reglementată și situația în care dispozitivele de ochire care funcționează pe principiul laser, sistemele de ochire pe timp de noapte cuprinzând convertizoare sau amplificatoare electronice de lumină reziduală, dispozitivele de vedere în infraroșu și dispozitivele cu termoviziune, ar putea fi folosite atunci când este declarată existența pestei porcine africane.

Mai mult decât atât, în excepția propusă la noua literă c) de la alin. (3) al art. 5, sunt vizate și dispozitivele destinate sau adaptate diminuării zgomotului cauzat prin arderea unei încărcături, care nu au niciun argument pentru utilizarea lor la vânătoare.

Totodată, prin introducerea acestei excepții s-ar crea posibilitatea procurării amortizoarelor (dispozitive destinate sau adaptate diminuării zgomotului cauzat prin arderea unei încărcături) și a sistemelor de ochire ce funcționează pe principiul laser, deși *Legea nr. 407/2006*, conferă posibilitatea achiziționării doar a dispozitivelor de ochire care funcționează pe principiul laser.

Or, scopul excepțiilor prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. a) și b) este acela de a da posibilitatea unor operatori economici de a comercializa astfel de dispozitive, destinate forțelor de ordine publică și siguranță națională. Nici armurierii care dețin poligoane, nici antrenorii sau instructorii de tir și nici vânătorii sau gestionarii fondurilor cinegetice nu necesită deținerea unor astfel de dispozitive în realizarea obiectului lor de activitate.

Introducerea unei excepții referitoare la posibilitatea deținerii, portului și folosirii de către persoane abilitate a dispozitivelor destinate ori adaptate diminuării zgomotului cauzat prin arderea unei încărcături ar conduce la reducerea gradului de siguranță publică, existând riscul ca aceste dispozitive să poată fi folosite și în alte scopuri decât cele pentru care vor fi achiziționate.

Totodată, trebuie avut în vedere și fenomenul braconajului cinegetic care, prin montarea pe armele de vânătoare a unor dispozitive de reducere

³ privind exploatațiile de creștere a porcinelor și combaterea pestei porcine africane în România.

a zgromotului sau a unor sisteme de ochire ce funcționează pe principiul laser, va facilita și chiar va încuraja această activitate ilegală.

Astfel, acordarea dreptului de procurare și deținere a dispozitivelor destinate diminuării zgromotului și a sistemelor de ochire ce funcționează pe principiul laser, este de natură a potență activitățile ilicite comise cu arme de foc, spre exemplu: braconajul cinegetic, uzul de armă letală fără drept sau mai grav infracțiuni contra persoanei.

Mai mult, precizăm și faptul că sistemele la care se face referire au o destinație exclusiv militară, sens în care orice deținere a acestora de către alte persoane ar reprezenta un pericol pentru ordinea publică.

De altfel, precizăm faptul că sintagma „*persoane abilitate*” nu este definită în cuprinsul actului normativ, astfel cum impun normele de tehnică legislativă, neasigurând aşadar previzibilitatea normei în discuție.

3. Referitor la Art. unic pct. 3 din inițiativa legislativă, privitor la propunerea de modificare a lit. d) a alin. (1) al art. 14 din *Legea nr. 295/2004*, prin care se instituie posibilitatea acordării autorizației de procurare a armelor letale persoanelor prevăzute la art. 13 alin. (2)-(5), care nu au fost inculpate în cauze penale pentru fapte săvârșite cu violență sau cele privind regimul armelor și al munițiilor, precizăm că modificarea propusă poate conduce la situația în care persoane care au fost inculpate pentru infracțiuni comise fără violență, de exemplu infracțiuni de pericol, să poată fi autorizate pentru procurarea unor arme de foc.

În acest sens amintim o parte dintre infracțiunile prevăzute de *Codul penal* sau de legile speciale, care pot fi săvârșite fără violență și care, implicit, ar fi scoase din aria de aplicabilitate a condiției menționate la art. 14 alin. (1) lit. d) din *Legea nr. 295/2004*, respectiv: *furtul, amenințarea, şantajul, proxenetismul, traficul de persoane, exploatarea cerșetoriei, coruperea sexuală a minorilor, actul sexual cu un minor, braconajul cinegetic, nerespectarea regimului armelor și al munițiilor, uzul de armă fără drept, conducerea unui autovehicul sub influența băuturilor alcoolice, evadarea, înlesnirea evadării, nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materii radioactive, nerespectarea regimului materiilor explozive, stergerea sau modificarea marcajelor de pe arme letale, constituirea unui grup infracțional organizat, incitarea la ură sau discriminare, portul fără drept de obiecte periculoase, pornografia infantilă, trădarea, spionajul, propaganda pentru război, dezertarea etc.*

Pe cale de consecință, s-ar institui posibilitatea ca persoanele ce au fost inculpate pentru comiterea infracțiunilor sus-menționate să-și poată achiziționa arme de foc și muniția aferentă acestora.

Mai mult decât atât, infracțiunile cu violență, respectiv, *infracțiunile de rezultat*, nu sunt nici definite și nici grupate în *Codul penal* sau în legile speciale, într-un titlu sau capitol distinct, aspect ce ar putea crea o lipsă de predictibilitate în procesul de încadrare a acestora.

De asemenea, trebuie luate în considerare și dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. b) din *Directiva (UE) 2021/555*, care statuează faptul că statele membre pot permite achiziționarea și deținerea de arme de foc numai persoanelor care au un motiv întemeiat și care nu sunt susceptibile de a reprezenta un pericol pentru ei însăși, pentru alții ori pentru ordinea sau siguranța publică.

Astfel, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunile mai-sus enumerate, majoritatea, sunt infracțiuni de pericol, nu neapărat de rezultat, sens în care scoaterea lor din sfera de aplicabilitate a condiției prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. d) din *Legea nr. 295/2004*, ar conduce la nerespectarea dispozițiilor *Directivei (UE) 555/2021*.

4. În ceea ce privește Art. unic pct. 4 din inițiativa legislativă, referitor la propunerea de modificare a lit. a) a alin. (1) al art. 15 din *Legea nr. 295/2004*, în sensul acordării dreptului de a putea procura un număr nelimitat de arme de apărare și pază, precizăm că aceasta ar vulnerabiliza siguranța publică în general⁴.

Menționăm că legislația incidentă în domeniu diferențiază numărul de arme scurte letale pentru care se poate acorda dreptul unei persoane de a le procura, în funcție de calitatea deținută.

Astfel, persoanele care dețin calitatea de colecționari de arme pot fi autorizate să achiziționeze un număr nelimitat de arme letale de colecție, pe care le pot păstra exclusiv la domiciliu sau reședință, fără a avea dreptul de a le purta.

Este adevărat că, aşa cum se menționează și în *Expunerea de motive*, persoanele ce au dobândit calitatea de colecționar de arme pot achiziționa un număr nelimitat de arme cu glonț, însă acestea sunt limitate la categoria armelor de colecție, conform definiției prevăzute la art. 2 pct. III poz. 14 din *Legea nr. 295/2004 (armele destinate a fi piese de muzeu, precum și*

⁴ spre exemplu, neexistând niciun argument pertinent pentru o persoană de a-și achiziționa 100 de pistoale cu glonț, inclusiv muniția aferentă acestora, din moment ce scopul exclusiv al acestora este pentru apărare și pază.

armelete, aflate sau nu în stare de funcționare, care constituie rarități sau care au valoare istorică, artistică, științifică ori documentară).

Mai mult decât atât „*la cerere, colecționarii de arme pot fi autorizați să colecționeze maximum 10 cartușe, pentru căte o singură armă de fiecare calibră*”, pe când titularul unei arme de apărare și pază poate procura 100 de cartușe cu glonț și 50 de cartușe fără proiectil, pentru fiecare armă deținută.

5. În ceea ce privește Art. unic pct. 5 din inițiativa legislativă, cu privire la propunerea de modificare a alin. (2) al art. 23 din *Legea nr. 295/2004*, prin care se creează posibilitatea unei persoane de a-și păstra armele și munițiile aferente în mai multe locuri, în același timp, precizăm că soluția normativă propusă ar conduce la situația în care, spre exemplu, posesorul a 12 arme de vânătoare să-și țină armele în 7 locuri distințe de pe teritoriul României, ceea ce ar conduce la imposibilitatea organelor de poliție de a verifica existența fizică a armelor și de a controla circulația acestora.

De asemenea, această propunere ar facilita săvârșirea infracțiunilor de braconaj cinegetic sau uz de armă letală fără drept și ar îngreuna cercetările organelor de urmărire penală, din moment ce acestea nu ar putea verifica cu celeritate dacă unul din deținătorii legali are toate armele păstrate corespunzător.

Totodată, învederăm că sintagma „*orice alte locuri utilizate*” este neclară, din moment ce nu se poate cunoaște dacă aceste locuri intră în categoria locuințelor sau se are în vedere orice alt loc în afară de locul în care titularul autorizației locuiește în mod obișnuit.

6. Referitor la Art. unic pct. 6 din inițiativa legislativă, precizăm că prin modificarea alin. (2) al art. 31 din *Legea nr. 295/2004*, se creează posibilitatea unei persoane de a-și păstra armele și munițiile în mai multe spații, în același timp.

Deși nu se folosește aceeași terminologie, prin inițiativa legislativă se propune ca și titularii drepturilor de port și folosire a armelor să-și poată păstra armele și munițiile oriunde pe teritoriul României, ceea ce ar conduce la diminuarea controlului organelor competente asupra circulației aranelor și a munițiilor, și implicit la scăderea gradului de siguranță publică.

7. În ceea ce privește Art. unic pct. 7 din inițiativa legislativă, referitor la propunerea de eliminare a sintagmei „*să se afle în permanență numai asupra sa*” din cuprinsul lit. d) a alin. (3) al art. 31 din *Legea nr. 295/2004*, precizăm că prin aceasta se creează posibilitatea deținătorilor de a-și lăsa nesupravegheate armele de apărare și pază.

Or, spiritul legii este acela de a responsabiliza toți deținătorii de arme cu privire la consecințele ce pot decurge atât din manipularea greșită, cât și din nesupravegherea constantă a acestora⁵.

8. Referitor la Art. unic pct. 8 din inițiativa legislativă, cu privire la propunerea de abrogare a lit. e) a alin. (3) al art. 31 din *Legea nr. 295/2004*, precizăm că aceasta ar conduce la posibilitatea ca deținătorii armelor de apărare și pază să poată purta astfel de arme și atunci când se află sub influența băuturilor alcoolice, a produselor sau a substanțelor stupefiante, a medicamentelor cu efecte similare acestora ori în stare avansată de oboseală sau atunci când suferă de afecțiuni temporare, de natură să genereze o stare de pericol.

Or, în această situație s-ar crea un vădit pericol, atât pentru ordinea și liniștea publică, cât și pentru viața și integritatea tuturor celorlalte persoane care ar intra în contact cu posesorul unei arme de foc aflat, spre exemplu, sub influența alcoolului ori a drogurilor.

9. Cu privire la Art. unic pct. 9 din inițiativa legislativă, menționăm că, deși se precizează în *Expunerea de motive* faptul că lit. e) a alin. (3) al art. 31 din *Legea nr. 295/2004*, devine alin. (4) al art. 31 din propunerea legislativă, (conform căruia deținătorii armelor nu pot folosi arme letale dacă se află sub influența băuturilor alcoolice, a produselor sau substanțelor stupefiante, a medicamentelor cu efecte similare acestora ori în stare avansată de oboseală sau atunci când suferă de afecțiuni temporare), noul alineat propus a fi introdus la art. 31 din *Legea nr. 295/2004* nu asigură siguranța publică pe care statul este obligat să o mențină pentru toți cetățenii.

Astfel, în cazul materializării demersului legislativ, în această formă, persoanele autorizate vor putea purta arme de foc asupra lor și atunci când s-ar afla în una din situațiile de mai sus, aspect ce poate genera pierderea armelor sau reacții neprevăzute cu urmări care pot conduce la vătămări, atât personale, cât și față de alte persoane.

⁵ Astfel, putem exemplifica cu situațiile în care deținătorii legali ai armelor de apărare și pază și le lasă în torpedoul mașinilor sau în camerele de hotel, existând riscul de a fi sustrase.

10. Referitor la Art. unic pct. 10 din inițiativa legislativă, cu privire la propunerea de modificare a alin. (2) al art. 35 din *Legea nr. 295/2004*, prin eliminarea obligației din sarcina vânătorilor de a păstra arma în condiții de siguranță la gestionarul fondului cinegetic care a organizat activitatea de vânătoare, la un armurier autorizat sau în spațiul destinat cazării, în condițiile stabilite în normele metodologice de aplicare a prezentei legi, precizăm că prin aceasta se va crea premissa nerespectării condițiilor de siguranță și securitate a armelor de vânătoare, aspect ce va facilita accesul unor persoane neautorizate la acestea, sens în care pot fi generate stări de pericol, atât de vătămare corporală voluntară/accidentală, cât și de furt al acestora.

Totodată, era necesară stabilirea răspunderii în cazul siguranței păstrării armei, precum și care sunt organele abilitate să verifice această formă de răspundere.

11. În ceea ce privește Art. unic pct. 11 din inițiativa legislativă, referitor la propunerea de modificare a alin. (1) și (2) ale art. 36 din *Legea nr. 295/2004*, precizăm că aceasta ar conduce la eliminarea obligațiilor persoanelor autorizate de a transporta armele de vânătoare în toc sau husă, precum și a interdicției de a se afla sub influența băuturilor alcoolice, a produselor sau a substanțelor stupefante, a medicamentelor cu efecte similare acestora ori în stare avansată de oboseală sau sub efectul unor afecțiuni temporare, de natură să genereze o stare de pericol.

De asemenea, prin propunerea de modificare se va elmina și obligația caarma de vânătoare să se afle în permanență asupra vânătorului, atunci când participă la vânătoare.

Menționăm că, luând în considerare argumentele prezentate anterior cu privire la necesitatea asigurării unui climat optim de siguranță în domeniul armelor și munițiilor, soluțiile normative propuse în ceea ce privește transportul și portul armelor de vânătoare, pot genera situații și evenimente negative cu urmări deosebit de grave.

12. În ceea ce privește Art. unic pct. 12 din inițiativa legislativă, referitor la propunerea de modificare a alin. (1) al art. 37 din *Legea nr. 295/2004*, precizăm că prin noile prevederi introduse prin lit. c) a art. 37, se va crea posibilitatea ca persoanele angajate în cadrul asociațiilor de vânătoare să poată folosi armele de vânătoare personale în orice condiții, inclusiv pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

**Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului**